Új Világ

FILM ÜNNEPE

Filmek a szovjet asszonyról

Művészet számára aligha akad szebb és magasztosabb feladat, mint hű képet adni a szovjet asszonyról, aki a férfi segítőtársaként, a férfiakkal egy sorban és igen sokszor a férfiakat megelőzve, a szocialista rendben felszabadult lélekkel és alkotókészséggel vesz részt az új társadalom nagyszerű építésében.

Színésznő számára sem akadhat szebb és magasztosabb feladat, mint megeleveníteni a filmen a nézők tízmilliói számára az egyszerű, gyöngéd, de ugyanakkor energikus, bátor, hajthatatlan, szorgalmas, igazságos és nőies asszonyt, — a szovjet asszonyt.

Barhi, Hejfic, Ermler rendezőknek és Vera Mareckájának ez a megtisztelő feladat jutott és a szovjet film e nagy művészei sikerrel végezték el feladatukat.

Egymásután három olyan filmet alkottak, amelyekből gazdagon árad a néző felé a szovjet asszony minden finomsága, lelki gazdagsága és szocializmusadta ereje.

Az egyik film több mint 10 évvel ezelőtt készült, most is játsszák világszerte. Ez a film, A kormány tagja, a parasztasszony útját meséli el, akit a cári időkben még ver a férje, s aki még írni-olvasni sem tud. A forradalom friss levegőjében feléled ez az asszony, brigádvezető, kolhózelnök, falutanács-tag lesz belőle s végül a szovjet nép képviselőjévé választják.

Aki látta, sohasem felejti el többé Mareckája alakítását, abban a jelenetben, amelyben a felesége felfelé ívelő életpályájára féltékeny férj, aki az első sikernél otthagyat az asszonyt, visszatér feleségéhez. Mareckája arcán ott ül ennek a nagyszerű szovjet asszonynak egész jellemgazdagsága, határtalan szeretete férje iránt, nagy asszonyi gyöngédsége, de ugyanakkor elvi meggyőződése is.

A háború kitörése után újabb film készült a szovjet asszonyról. Pesten is ismerik: Tovaris P. a címe. Itt is Mareckája játszotta a főszerepet. Mareckája alakítása bemutatta az élenjáró szovjet asszonyt, akit rettenetes gyászba borít a háború, s aki az egyszerű, boldog kolhózparasztasszonyból népe pusztító erejű bosszúállójává, egy partizánegység rettegett parancsnokává lesz.

Vera Mareckája, a népéhez tántoríthatatlanul hű tanítónő szerepében sokmillió nézőnek ajándékozott felejthetetlen élményt

És mintha a rendezők is, meg a színésznő is érezték volna, hogy a szovjet nő arcképe még nem teljes, elkészült a harmadik nagy asszony-film, az Egy életen át. Ebben a filmben Mareckája az elején 18 éves gimnazista, majd felnőtt asszony és végül 60 éves, de örökké fiatal tanítónő. Ez az idős asszony: igazi szovjet ember. Mintha valamilyen csodálatos fényt árasztana maga körül: az emberszeretet és a magasrendű eszmék fényét. Ezek a szovjet emberek még meglett korukban is fiatalok. És Mareckájának azért sikerült ilyen nagyszerűen megeleveníteni a népért élő, a népért dolgozó és népből erőt és kitartást merítő asszony alakját, mert alaposan megismerte a szovjet népet, mert maga is ezért a népért él és ebből a népből táplálkozik nagyszerű tehetsége. A művésznő mondotta az általa megszemélyesített alakról: „A szovjet népből vettem a példát, hogy azután átvigyem ezt a szívemhez közelálló, kedves alakot Varvara Martinova falusi tanítónő alakjába...“

Három, különböző időben készült szovjet film: sajátos „trilógia“, amelynek minden része külön-külön is s az egész is az ezerarcú szovjet asszony alakját mutatja be olyan eleven erővel, hogy hőse, a szovjet asszony, minden nézőhöz egyszeriben közeljut, minden néző számára kedvessé és meghitté válik.

BIBLIOTHECA CIVITATIS BUDAPESTIENSIS

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: a) Filmek
Cím: a szovjet asszonyról
Új, Egy életen át c. film (Vándorfilm)
Forrás: a/ Új Világ 1950 febr 10
b/ Szabad Nép " " 11.

Személy

Osztályozás 791.45 "1950"

Tarkas Sándor